

P. 356-7460

No. 10. Metai XIV

Kovo-March 10, 1934

Kristaus Karaliaus Laivas.

Tėvų Marijonų Kolegijos Rėmėjų Savaitraštis.

KAD KRISTUS KARALIAUTŲ

Tėvų Marijonų Rėmėjų Draugija sumanė prisidėti prie Tėvų Marijonų Sidabrinio Jubiliejaus paminėjimo, kadangi šįmet sueina 25 metai nuo Marijonų Kongregacijos atnaujinimo ir 21 metai marijonų darbuotės Amerikoje.

Nėra gražesnio daikto, kai paremti gražius darbus. Gi mūsų Rėmėjai sumanė dargi gražiai paremti, būtent: paremti Marijonų Vienuolyną maldomis ir paremti neturtingus jų globojamus klierikus — aukomis.

Gegužės 27 diena yra numatytoji diena Marijonų Jubilėjinėms pamaldoms švenčiausios Panelės Aušros Vartų bažnyčioje Chicagoje. Ligi tai dienai visi Tėvų Marijonų Rėmėjai yra kviečiami melstis Marijonų Vienuolijos intencija, aukojant mišias, Komunijas, Ražančius, Litanijas, Kryžiaus Kelius ir kitokias maldas, ir prieš 12 geg. 1934 tą visą maldų skaičių, pažymėjus ant tam tikslui, prisiųstų lapelių, pasiųsti Tėvams Marijonams, sykiu su savo Jubilėjiniais sveikinimais ir, jei kas išsigali, auką jų darbų parėmimui.

Antroji gražaus Marijonų Rėmėjų sumanymo dalis — tai pagelbėti neturtingiems klierikams, kurie Tėvų Marijonų globoje siekia kunigystės šventimų. Tam tikslui keleta Tėvų Marijonų prietelių Chicagoje yra padovanoję vertingų daiktų: būtent, dvi spaliki su deimanto akute, aukso žiedą su deimanto akute, \$5.00 pinigais, šilkinį užtiesalą lovai ir keletą pigesnių daiktų, kurių ir menkiausias

vertas daugiau dolerį. Visi tie dalykai bus išdalinti laimingiems aukotojams marijonų klierikams. Nuskirtoji auka — 10c. Kiek kas dešimtukų aukoja, tiek turės progų tas dovanas igyti. Tos dešimtukų dovanos surašomos ant tam tikslui lapelių, kurių po 20 išsiuntinėta visiems Marijonų Rėmėjams. Suprantama, kad norintieji galės iš Marijonų Rėmėjų Centro (2334 So. Oakley Ave., Chicago, Illinois) gauti ir daugiau tų lapelių.

Beabėjo, gera būtų tau skaitytojau tuos brangius daiktus gauti ir aš tikiu, kad ir visi mūsų geraširdžiai Rėmėjai ir Rėmėjos džiaugtųsi tuos daiktus gavę; bus ne vienas, tik dešimts mūsų geradarių, kurie įsigis po gražią Jubilėjinio parangimo dovaną. Gal ir tu, malonus skaitytojau, būsi vienas iš jų? O jei ir nebūtumei, tai esu tikras, kad nenuliūsi, ir pasidžiaugsi kitų džiaugsmu. Tėvų Marijonų Rėmėjai čirba ne dėl žemiško užmokesčio, tik dėl neįkainuojamo begaliniai gausaus dangiško atlyginimo ir, iš Dievo meilės, trokšdami Marijonų Vienuolijai pagelbėti Kristaus Karalystę platinti žemėje. Ir kuomet, tat, kuris savo auka prisideda prie švento darbo pastumėjimo pirmyn, tai anot šv. Rašto žodžių, tikrai "jų vardai bus užrašyti danguje."

Kas gi yra mūsų širdžių Karaliui brangesnio, kaip dirbti tą darbą, kurį Jis pats būdamas žemėje dirbo. Gi mūsų Brangusis Išganytojas *mokino* minias citi Dangiškojo Tėvo įsakymų kelias, kad vargšai žmonės

rastų ramybę savo sieloms ir dangiškąją laimę amžinastyje; Jis išsirinkęs dvyliką juos mokslino dieviškos, evangelijos išmintyje, priruošė juos būti kunigais, kad toliau testų Jojo pradėtąjį išganymo darbą, paliepdamas "mokyti visas tautas," sakydamas krikštinti "vardan Tėvo, ir Sūnaus ir Šventosios Dvasios," pavesdamas Paskutinės Vakarieniės stebūklų — stebūklą — duonos ir vyno pakeitimą Jojo kūnu ir krauju kartot ir daryti tai atminimui Jojo kančios...

Kai nei vienas žmogus nėra vertas būti kunigu, taip didelėms dieviškoms paslaptims tarpininkauti, lyginai ir kiekviena šeimyna, kuri gali išleisti į kunigus, arba kuri gali vieną dorą jaunikaityį paimti už sūnų, ar brolių ir išleisti į Kristaus Karalystės kunigą, tokia šeima turi jausti kad irgi yra Dievo dideliai privilegijuota Jo dideliems darbams žmonijoje atlikti. Dėl to pagelbėjimas Tėvams Marijonams neturtingus klierikus išleisti į kunigus, yra tai prisidėjimas prie švento dalyko, kuris Kristaus širdžiai yra brangus. Tėvai Marijonai tam tikslui pašvenčia visus savo išteklius ir jaučia, kad visuomenei ir Kristaus Karalystei atlieka naudingą darbą. Ir tie, kurie dedasi į neturtingų klierikų rėmimo darbą, ir jie jaučia, kad ne tik Dievą garbei, ne tik tiems jaunuoliams, bet ir sau atlieka prakilnų darbą. Juk visi mes, ar tie jaunikaičiai, kurie trokšta save paaukoti Dievo tarnystei, ar tėvai marijonai, kurie juos mokslina, ar tie geri žmonės kurie jiems gelbsti; visi jie ne savo naudoms ieško, tik Kristaus Karaliaus prakilnią valią pildo.

Mūsų Dieviškasis Vadas pats pirmutinis pasiaukoję už mus ir mus išmokino vesti gyvenimą pasiaukojimo, ir gero darymo. Plaukdami tat per gyvenimo bangas Kristaus Karaliaus Laive, didžiukimės, kad esame tų skaitliuje, kurie Jo pasiaukojimo pavyzdžių sekame. Nes kas yra malonesnis ir vertesnis, kai dirbti su Kristumi.

Dėl to iš Marijonų Rėmėjų užmanymo Sidabrinio Jubiliejaus proga maldomis ir aukomis pagelbėti tėvams marijonams neturtingus klierikus išmoksinti į kunigus, reikia laukti pasisekimo, nes šventiems užmanymams Dievas visuomet laimina. Be to, kas

Kristų turi už karalių, tas su Kristumi karaliauja čionai ir amžinybėje.

Šv. Teresėlės Malda

Man reik tokios širdies, kuri galėtų
Mane paguost, pašvęst ir suramint
Ir net su klaidomis mane mylėtų
Ir nuo pavojų pajėgtų apgint.

Pasaulio meilė neša man tik skausmą,
Ant žemės nieks manęs nesuramīs,
Ir širdies mano vidujinį šauksmą
Suprast tik gali Dievo-Žmogaus Širdis.

O, Jėzaus Širdie, Tu esi kojautriausia,
Nuo pat kudikystės mano prieglauda!
Globok gi mane, malonę duok gausią,
Kada jau mirimo ateis valanda...

Aš viską Tau duodu, kas man yra miela,
Širdies mano jausmą gerai Tu žinai,—
Kas del Tavęs miršta, išgano tas sielą,—
Tegu aš paskęsiu Tavy amžinai!

Žinau aš, kad tariamos mano dorybės
Tavo akyse neturi vertės,
Kad mano darbai būt' verti amžinybės,
Turiu semt pagelbos iš Tavo širdies.

Tu Angeluose įžurėjai kaltumą,
Įsakymus savo davei mums griausmuos,—
Bet aš, o Jėzau, nejaučiu neramumo,
Matydama Tave Kalvarijos skausmuos.

Žinau aš, kad Tave danguje regėti,
Man pereiti reikia per ugnį kančios,
Tad noriu ant žemės skaistyklą turėti —
Ir toks yr noras Širdies Tavo Saldžios.

Ir kuomet mirtis balsu paskučiausiu
Ištremtą sielą pas Tave pakvies, —
Su meilės šauksmu aš į dangų keliausiu,
Kad amžinai būčiau prie Tavo Širdies!

J. K.

Redakcijos prieraišas. — Originaliai, šitas eileraštis — tai šv. Teresėlės darbas. Mūsų poetas, paduodamas lietuvių kalboje, tikrai žavinčiai sugebėjo tos kūdikiško pasitikėjimo šventosios jautrios širdies kilnius jausmus pateikti. Nuoširdžiai jam ačiū.

Nieks nesigailės šitą eileraštį atmintinai išmokęs ir kalbėdamas dažnai kaip maldą. Kiek iš jos dvasios ramumo dvelkia...

IV GAVĖNIOS SEKMADIENIS.

Lekcija

Gal. 4. 22-31

BROLIAI: Yra parašyta: Abraomas turėjo du sūnu, vieną iš tarnaitės ir vieną iš laisvos. Bet tas, kurs buvo iš tarnaitės, gimė kūno keliu, kurs gi iš laisvos, pasiremiant pažadėjimu. Tai pasakyta palygintinai. Nes tai yra dvi sandori: viena Sinajaus kalne, gimdanti tarnavimui; ta yra Agara; nes Sinajaus kalnas yra Arabijoje, turis sąryšį su dabartine Jeruzale, kuri draug su savo vaikais tarnauja. Ana gi Jeruzalė, kuri yra aukštybėse, yra laisva, ji yra mūsų motina. Nes yra parašyta: Linksminkis nevaisingoji, kuri negimdai; džiaugkis ir šūšauk, kuri neturi gimdymo skausmų; nes daug yra apleistosios vaikų, daugiau kaip tos, kuri turi vyrą. Mes, broliai, esame kaip Izaokas pažadėjimo vaikai. Bet kaip tuomet gimusis kūno keliu persekiojo gimusįjį dvasiškai, taip ir dabar. O ką sako Raštas? Išmesk tarnaitę ir jos sūnų; nes tarnaitės sūnus nebus tėvainis kartu su laisvosios sūnumi. Taigi, broliai, mes neesame tarnaitės vaikai, bet laisvosios ta laisve, kuria mus išliuosavo Kristus.

Evangelija

Jono 6. 1-15

ANUO metu Jėzus nuvyko į anapus Galiliejos, tai yra Tiberiados jūros. Jį sekė didelė žmonių daugybė, nes jie matė stebuklus, kuriuos jis darė ant ligonių. Jėzus užėjo ant kalno ir tenai atsisėdo su savo mokytiniais. Buvo arti žydų šventė, Velykos. Jėzus, pakėlęs akis ir pamatęs, kad pas jį ateina didžiausia minia, tarė Pilypui: Iš kur pirksime duonos, kad šitie galėtų pavalgyti? Sakė gi jis tai, mėgindamas jį, nes pats žinojo, ką darysiąs. Pilypas jam atsakė: Duonos už du šimtu denarų nebūs gana, kad kiekvienas gautų kokį truputį. Tuomet vienas jo mokytinių, Simono Petro brolis Andriejus, jam pasakė: Čia yra vienas vaikas, kuris turi penkis miežienės duonos kepalus ir dvi žuvi; bet kas iš to tokiai daugybei. Jėzus tačiau tarė: Susodinkite žmones. Toje vietoje buvo daug žolės. Taigi, jie susėdo, viso apie penkis tūk-

stančius vyrų. Jėzus gi ėmęs duoną ir padėkojęs padalino sėdėjusiems; taip pat ir žuvų, kiek kas norėjo. Jiems pavalgius, jis tarė savo mokytiniams: Surinkite kas liko trupinių, kad neprazūtų. Taigi, jie surinko ir iš penkių miežienės duonos kepalų pripylė dvyliką pintinių trupinių, kurie buvo likę pavalgius. Tie žmonės, pamatę, kad Jėzus buvo padaręs stebuklą, sakė: Jis tikrai tas pranašas, kurs turi ateiti į pasaulį. Bet Jėzus, žinodamas, kad jie nori ateiti jo sugautų ir paskelbtų jo karaliumi, vėl pasitraukė pats vienas į kalną.

PRIĖMĖ TIKĖJIMĄ

Amerikoje, Bronxville, N.Y. buvusias episkopų pastorius dr. C. W. Bothe priimtas į Katalikų Bažnyčią. Ši vieta pagarsėjo tuom, jog iš eilės ketvirtas episkopų pastorius — klebonas priėmė Katalikų tikėjimą.

Kanados 12. vyskupų nutarė įsteigti Kingstone katalikiškąjį Universitetą su dėstomąja anglų kalba.

Vatikane kovo 11 d. 1934 m. įvyks palaimintosios Liudvikos Marillac, Gajlestingųjų Seserų vienuolijos įsteigėjos, kononizacija, pripažinimas šventąja.

GRESIA CIVILIZACIJOS ŽLUGIMAS

Popiežius Pijus XI pareiškė, kad pasauliui gresia gaisro pavojus, kuris gali apimti ne tik visą Europą, bet ir visa pasaulį ir gali priversti prie krikščioniškos civilizacijos žlugimo.

Šv. Tėvas pasmerkė perdėtą nacionalizmą, nes tai veda prie silpnesnių valstybių pavergimo, kas priešinga tautų meilei. Pasauliui labiausiai reikia ne išorinės taikos, bet taikos, kuri būtų įsisunkusi į žminių širdžių gelmes. Taip pat šv. Tėvas pasmerkė militarizmą ir perdėtą fizinę jaunų moterų lavinimą.

— Amerikietis dailin. Pr. R. Bagdonas padovanėjo Čiurlionies galerijai vertingą šventosios Šeimos paveikslą.

— Gavėnią praleidę, apie Velykas, rodos, sulauksime rašybos pakeitimo-reformos.

— Lietuvos litai padengti auksu ir svet. valiuta 75%

Graudingiausias Susitikimas

Ne per toliausia nuo Piloto teismo rūmų Jeruzalėje, stovi mažutė bažnytelė, pašvesta graudinančiam Jėzaus susitikimui su Marija. Ji pastatyta toje vietoje, kurioje, kaip šventas padavimas sako, Šventoji Marija stovėjo, kai Jos Dieviškasis Sūnus buvo vedamas į Kalvarijos Kalną. Užėjimas į jį prasideda kelius žingsnius toliau.

Čion Marija stovi, skausmus ramiai kęsdama. Jėzus čia ištikrųjų praeis. Net prieš Jo suvargusio, kraujais aptekusio kūno pasirodymą, Ji jaučia, kad jis artinasi. Vietoj Verbų Sekmadienio minios "Hosanna," dabar Jai girdisi siūbuojančios gaujos murmėjimai, riksmi, keikimai. Kuo arčiau slenka toji graudinga procesija, — kuri sudaro Pirmąjį Kryžiaus Kelią, — tuo garsiau ir aiškiau girdisi itūžusių budelių išniekinimai. Staiga smarkus žmonių užimu pusiau uždusintas, dunksėjimas, Jai praneša, jog Jėzus jau parpuolė savo kryžiaus našta apsunkintas. Tai iš naujo sužeidžia Jos motinišką širdį, dabar jau lig pertekliaus pripildytą skausmų, vos ką beiškenčiamų.

Regimai amžinos valandėlės pralekia, ir dabar Ji regi savo Sūnų sunkaus kryžiaus prislėgtą, — Jėzų, tą Aukščiausią Naujo Įstatymo Kunigą, kuris tuojuos bus pradėdas lipti į Kalvarijos aukūrą, idant įvykdintų viską atlyginantį ir atperkantį Savęs pasiaukojimą, kurį Sename Įstatyme vaizdavo avinėlių ant laužų aukojimas. Svyruodamas, žiauriai botagais raginamas, Jis eina. Jo pirmiaus baltas apsiaustas, dabar suterštas gatvės purvais ir Jo šventu krauju aptaškytas; Jo karūna erškėčių supinta; Jo palydovai, — žvėriškai pakvaišę pagonijos ir žydijos galvažudžiai.

Vien tik motina gali išmatuoti paslaptingas gilumas motinos meilės, — tokia meilė, kuri nelaiko perdideliu jokį pasiaukojimą savo vaikui, — tokia meilė, kuri motinos kūną badu silpnina, idant jos vaikui nieko netrūktų. Bet giliausi motinos meilės jausmai pasirodo, kai jos vai-

kas, skausmų pervertas, kenčia persekiojimus ir kankinimus. Berybis Marijos susigraudinimas, kai Ji išvysta savo Dieviškąjį Sūnų minios nekenčiamą, suterštą, žaizdomis dėl mūsų nusidėjimų apdengtą, taip budelių apdarytą, — tik Jos motiniškoji širdis Jį pažino.

Jėzus stabtelėja prieš Mariją. Jų žvilgsniai susitinka, kai Jis pakelia Savo kraujais aptemdytas akis į jos. Tose meilės degančiose akyse Ji mato kančių išraišką, kurias Jis vakar iškentė savo mardėjime tarpe alyvų medžių, Gethsemani darže. Toje trumpoje valandėlėje, Jėzus išnaujo iškaito Marijos akyse tą seniai įvykusį atsitikimą Bažnyčioje, kai senelis Simeonas, maloniai laikydamas kudikėlį Jėzų savo rankose, palaimintai Jo motinai išreiškė pranašystės baisius žodžius: "Ir tavo pačios sielą pervers kalavijas," (Luk. II. 35). Dabar jau jų išsipildymas prasidėjo. Marija supranta ir savo sieloje vėl melđžiasi: "Štai, aš Viešpaties tarnaitė, tebūnie man taip, kaip tu pasakei" (Luk. I. 38). Su džiaugsmu Jėzus Ją išgelbėtų iš šio susitikimo sopulių! Tačiau tai neturi įvykti. Kaip Jo paties kartus buvo kielikas, tai ir šis Jos skausmas bus mūsų atpirkimo dalis.

Liūdniausias pasaulyje susitikimas baigtas. Graudinga procesija slenka pažai tolyn. Vėlykinis Avinėlis vedamas į aukūrą, kęsdamas už žmonių nuodėmes dėl jų atpirkimo.

Veronikai Jėzus suteikė Savo stebuklingąjį paveikslą, verkančioms moterims pasakė suraminimo žodžių, priverstą Jo kryžių panešėti Kirinėjui, Jis apčovanojo neapkainuojamu tikėjimu. Tačiau Savo motinai, Marijai, nieko daugiau nesuradouoti, kaip tik tą atjaučiantį pasigailėjimo ir meilės žvilgsnį. Nė vienas žodis nebuvo ištartas. Perdidelis Jo kentėjimas, — per dideli Jos sielos sopuliai, — per didelė Jų meilė! Tam nėra žodžių!

Vertė A. Naudžiūnas. (L.K.)

KATALIKŲ BŪVIS SOV. RUSIJOJE

Katalikų būvis visoj Sovietų Rusijoje yra labai sunkus, nes nėra kunigų, kurie tiems vargšams dvasiniai padėtų. Tik didesniuose miestuose, kur yra labai daug katalikų, yra po vieną kunigą. Petrapily katalikų yra 49,000 vienuolikoje parapijų. Parapijonys turi mokėti bolševikams už bažnyčią didelius mokesčius, kad galėtų joje melstis ir moka. Kunigų labai trūksta. Visam Petrapily yra tik vienintelis katalikų kunigas Prancūzijos pilietis Žanas Amudrė, kuris nuo ryto iki vakaro apvažinėja bažnyčias ir laiko jose, perpildytose žmonių, pamaldas. Maskvoj yra dar 3 katalikų bažnyčios, kurias aptarnauja tik vienas kunigas Josiukas, o tikinčiųjų apie 30,000. Visą Sibirą aptarnauja taip pat vienas kunigas, kuris gyvena Krasnojarske, bet ir jam dabar nebeleidžia aplankyti katalikus, už miesto ribų gyvenančius. Tačiau ir prie tokio baisaus katalikų gyvenimo jų tikėjimas yra tvirtas, nes bažnyčios visad perpildytos. Petrapily kunigas laiko po 7 ir daugiau mišių kai kuriomis dienomis. Taip pat ir kunigus išlaiko tik parapijonys, nes jiems patiems nėra jokių teisių ir jiems nieko neleidžia net nusipirkti. Tarp jaunimo taip pat dabar atgyja tikišnis gyvenimas.

Kai dėl kunigų, tai išleistas įstatymas, kuris atima kunigams visas pilietines ir asmens teises. Sulig šitu įstatymu kunigams draudžiama dirbti bet koks kitoks darbas. Kam atimta teisė dirbti, tas negali gauti ir valgyti. O maistas gaunamas Sovietų Rusijoje kortelėmis iš valdžios sandelių. Taigi kunigai negauna maisto kortelių, o be jų negauna ir maisto. Tačiau gerieji parapijiečiai juos aprūpina duona ir kitu kuo. Maistu jie nesiskundžia. Rūbai, kaip ir duona, gaunama taip pat valdžios sandėliuose, bet kunigams jų neduoda, nors visi piliečiai ten labai apdriskę, nes be galo sunku gauti audeklų ir su kortelėmis.

Kitas to įstatymo žiaurus paragrafas, kad kunigai neturi teisės gauti butą, tai yra kambarių kur apsigyventi. Jie gali tik prie kitų gerų žmonių prisiglausti. Ubagauti kunigams gatvėje leidžiama, bet

to jiems netenka daryti. Tačiau šiaip Sovietų Rusijoje ubagaujančių nepaprastai daug.

Bažnyčios, kurios dar nėra sukonfiskuotos, apdėtos dideliais mokesčiais. Kas mėnuo reikia sumokėti 1,000 rublių. Elektra sovietuose teikiama iš valdžiškų elektros stočių, o bažnyčioms už jokių pinigų neduoda elektros. Vis nori visokiais būdais veikti prieš tikėjimą ir bažnyčias, nors jų konstitucijoje yra parašyta, kad tikėjimas turi laisvę. Konstitucijoje dėl pasaulio akių parašyta vienaip, o kitais įstatymais ir valdžios negailestingu darbu visa ardoma ir griaujama.

Tenka pastebėti, kad kur tik tikėjimo priešai paima valdžią į savo rankas, jie persekioja tikinčius ir stengiasi išrauti su šaknimis iš širdžių tikėjimą. Bažnyčias griaua arba uždaro ir neleidžia jomis naudotis. Areštuoja, teisia, baudžia kunigus, bet viešai skelbia, kad jie tikėjimo nepersekioja, o stengiasi tik politikuojančius kunigus sudrausti. Sovietai taip pat daro. Jie sako, mes leidžiame išpažinti tikėjimą, bet tuos žmones, kurie pastebimi su kunigu palaikant santykius, išsiunčia sunkiems darbams. Kunigus suareštavę visada primeta tokių politinių kalčių, kurių jie niekad nėra padarę. Dargi priverčia kai kuriuos pasirašyti arba suktais būdais išgauna parašus, ar tiesiog sufalsifikuoja parašus ir paskelbia. Kiek ten kenčia tikintieji nuo bolševikų, tai tik vienas gerasis Dievas žno. O jie kenčia tik dėl to, kad jie katalikai. Jei ten vagi sugauna, žmogžudį, net išdaviką, tai jį teisia teismas jam dalyvaujant ir advokatams ginant, o tikinčius teisia GPU teismas už akių, jiems nedalyvaujant ir nieko apie tai nežinant. Be to, jie gauna vis po 10 metų sunkiųjų darbų arba daugiau, o kitus sušaudo.

Iš karto bolševikai manė ir pradėjo vyskopus ir kunigus teisti teismuose prie atvirų durų, tai yra leidžiant žmonėms klausyti ir matyti visą teismo eigą. Maskvoje, berods, 1923 m. buvo teisiamas vyskupas Cieplikas ir daug kunigų. Mat, pas vyskupą kas savaitę susirinkdavo Petra-

pilio kunigai tikinčiųjų reikalais pasikalbėti.

Juos visus suėmė ir teisė. Žmonių prisirinko daugybė. Juos gynę advokatai labai smarkiai kalbėjo, nors prokuroras (valstybės gynėjas) be jokios atodairos kaltino. Kai teismas užsibaigė ir teisėjai išėjo pasitarti visi laukė, kokį sprendimą išgirs. Grįžęs teismas pradėjo skaityti sprendimą. Perskaitęs, kad vėskupas ir vienas preletas nuteisti sušaudyti, toje vietoje sustojo manydamas, kad publika pradės ploti, bet pasigirdo salėje žmonių verksmas ir sunkūs esamų, net bolševikų, alsavimas, atsidūsimas. Teismui tas taip nepatiko, kad piktai liepė tuojau nutilti, kitaip visus žadėjo išvyti iš salės.

Nuo tuo karto, daugiau viešai neteisė dvasininkų, nes pajuto, kad kunigai susilaukia daug daugiau tūzuojautos ir atjautimo negu buvo galima laukti ir tikėtis.

Nors ten valdžia persekioja visokiais būdais kunigus per tą žiaurią, ir kraugeriską savo GPU įstaigą, bet šimtai tūkstančių žmonių visai ne katalikų jiems stengiasi visokiais būdais padėti, duoda maisto ir kitų reikalingų daiktų. Dėl to nesiseka valdžios organizuojamai bedievių (bezbožnikų) sąjungai, kuri 1928-1930 metais skaitė narius milijonais, o pernai visoj Rusijoje, kur gyvena apie 160 milijonų žmonių, buvo tik 30,000 bedievių sąjungoje. Pastebėta, kad jaunimas užaugęs bolševikų auklėjimo įstaigose ilgisi Dievo, religijos ir dažnai ateina į cerkves ar katalikų bažnyčią. Nors bolševikų valdžia daro visokeriopų žygių slopinti tikėjimą žmonių širdyse; bet rusų siela, toje bolševikų žiaurioje priespaudoje, gal kaip niekada, krypta Dievop. "M. L."

Kryžiaus Meilė

Gražus vasaros vakaras pietų padangėje. Iš artimų jūrių bangos siunčia savo tykią, gražią muziką po visos tos šalies kampus, o jų garsas pasiekia vienos plantacijos tykumą, kur belaisviai negrai, toli nuo savo Afrikos namų, dirbo po aštraus ir godaus pono. Tie belaisviai ir bangų

muzika labai keistą jausmą teikė žmogui, ypač, kad toji muzika, einanti iš bangų, buvo šiurpulinga, graudinga. Rodos ir bangos suprato, kad belaisvių padėtis sunki ir todėl kartu su jais dejavo.

Tuo laiku negrai ilsėjosi, nes dienos darbas buvo sunkus. Štai išgirsta žingsniūs. Iš mažo namelio išeina, lėta eiseną, žmogus. Aikiai matosi, kad jis ne iš negrų, nes jis buvo apsirengęs ilgą, juodą sutoną; jo kūno sudėjimas menkas, jo pečiai žymiai sulinkę, tarytum, nuo ilgo nusilenkimo, arba ieškojimo ko nors. Jis buvo misijonierius, kurs skelbė Šv. Evangeliją pagonims Centralinėje Amerikoje.

"Belaisvių Tėvas" — jį visi vadino. — Iš tikrųjų jis buvo, kaip pats sakydavo — "Belaisvių — belaisvis," — nes jis Dievui taip pasišventė. Jo vardas — kun. Petras Klaveras, Jezuitas, kilęs iš gražios Ispanijos šalies. Jau kun. Klaveras buvo daug metų praleidęs prie Kartogenos prieklauskos. Ten skelbė Dievo žodį tūkstančiams Afrikos belaisvių, kurie, kas metas, buvo išvežami į Ameriką.

Aukščiau minėtame atsitikime jis buvo beieškąs savo vaikų, kurie dirbo toje plantacijoje. Savo darbą atlikęs Klaveras pasiliko vieną vienas su Dievu, visai pailsęs.

Pažvelgęs į dangų sukalbėjo karštą maldą Visagalinčiam, paskui apie save apsižiūrėjo, tarytum, ko ieškodamas... Niekas nesijudino. Jis buvo ištikrųjų vienas. Bet ore, virš jo, knibždėjo nesuskaitomos daugybės vabalų, muselių, nuodintų uodų, visi lekiojo, skraidė su užsispyrimu ir nesumažintu vikrumu.

Petras Klaveras atsiklaupė. Širdimi ir siela, troško sielų išganymo ir kad jos darytų atgailą. Nudengęs kaklą ir pečius, jis laukė smarkaus užpuolimo. Akymirksnyje ant atdengtų vietų užpuolė vabzdžiai, kurie žiauriai įkandimais ir mažais nuodingais įdurimais siurbė kraują. Bet šventasis nei nesijudino, susitelkęs klūpojo... Po valandėlės, nostelėdamas ranką, tarė: "Eikite. — Jums užtenka, — Duokite vietos kitiems!" Ši krūva prasišalino, o jos vietą užėmė kiti, toki kaip ir pirmieji — kraujageriai.

Šventasis ir jiems leido savo troškimą išpildyti.

Šis jaudinantis reginys tęsėsi daug valandų ir buvo atkartotas kas naktį per visą laiką, kai gyveno toje plantacijoje. Argi tokie apsiėjimai nėra tikroji kryžiaus meilė.

Apmąstydam įvisa tai, mes randame, kad to didžiojo Negrų Apaštalo gyvenime, daug kas atsitiko, kas stačiai nuostabu yra. Buvo pašauktas ir išrinktas būti ypatingu būcu Išganytojaus draugu kentėjime. Ištikimas visuose dalykuose, kurie lieté jo pašaukimą, teisingai galėjo, kartu su šv. Pauliu sušukti:— “Nešioju ant savo kūno Viešpaties Jėzaus ženklus.” (Gal. 6, 17) ir vėl:— “Skelbiam Kristų, ir Jį, kaip nukryžiuotą.” (1. Cor. 1, 23).

Šita prakilni siela sėmė savo stiprumą bei jėgas iš nuolatinio apmąstymo apie Jėzaus Kančias ir pasiryžo kartu su Jėzumi kentėti; su mielu noru būt iškentėjęs kankininkystę dėl Jėzaus. Ir taip atsitiko kad, Viešpats panorėjo, kad šis šventasis iškęstų kankinimus, kurie tęsėsi 40 metų. Nei dienos nei nakties nepraleisdavo, kurioje savęs nebūt kankinęs vienokiu ar kitokiu būdu. Bet per savo drąsą ir didvyrišką dorybę jis apkrikštijo daugiau negu tris šimtus tūkstančių belaisvių. Jo užmokėstis už tai — sostas didžiausioj garbėj danguje, tai buvo apreikšta šventam broliukui Alfonsui Rodriguezui regėjime. Šv. Petras Klaveras tapo pakeltas ant Bažnyčių altorių Kristaus Vikaro ant šios žemės.

Vertė V. P. G.

NENUSIMINK, KAD PRASČIOKĖLIS

Kad ir kas yra prasčiokėlis; bet tesirūpina būti visoms pusėms doras, mylįs Dievą, pildąs šventai Jo valią, o jis bus išaukštintas. Dievas jį pakels aukščiau “tautos kunigaikščių ir galiūnų.” Dažnai Dievas pasirenka šio pasaulio silpniausius prasčiokėlius, kad pažemintų galinguosius ir didžiūnus — mokslinčius.

Neseniai “Laivo” skiltyse teko skaityti apie piemeniukę Bernadėtą Subiru,

kuri čia ant žemės gavo regėti Dievo Motiną, ir to regėjimo vieta, Liurdas, šiaudien garsi ir žinoma visame pasaulyje; ir ta piemeniukė dabar šventa. Ji pastatyta tarp dangaus kunigaikščių.

Daug Francijos garsenybių liko užmirštų, bet štai neužmiršta prasčiokėlė piemeniukė ir ji jau nebus užmiršta iki pasaulio pabaigos.

JOANNA ANTIDA THOURET

Štai nauja piemeniukė - prasčiokėlė pakelta ant altorių katalikų Bažnyčioje.

Ji yra šių metų pirmutinė paskelbtoji šventoji.

Ji gimė 1765 m. lapkr. 27 d. vietoje, vadinamoje Sanecy-le-Long. Jos tėvai buvo Jonas Pranciškus ir Joanna Klaudija Thouret. Juodu susilaukė penkių kūdikų. Šventoji buvo iš eilės antrasis kūdikis. Vyriausioji mergaitė mirė savo kūdikystėje, taigi Joanna liko pirmoji. Jaunesni už ją buvo du broliu ir viena sesuo.

Joannai vaikystėje teko ganyti avis. Ji tą savo pareigą ėjo šventai. Kiti vaikai ir mergaitės, kurie kaiminystėje su Joanna ganė savo bandas, pasakodavo savo tėvams ir kitiems žmonėms, ką Joanna ganydama daranti.

Mat ji nuolatos kalbėdavo ražančių. Dažnai ji sutelkdavo aplink save kitus piemenėlius ir visį bendrai kalbėdavo ražančių ir kitokias maldas, kokias jie tik mokėjo.

Joanos motina buvo per daug metų paliegus. Ji mirė, kaip Joanna buvo šešiolikos metų senumo. Taigi ji, po motinos mirties, liko namų šeiminkė ir užsiėmė savo jaunesniųjų brolių ir sesers auklėjimu.

Ji savo krikšto motinai po paslapčia pasisakė labai norinti pasilikti vienuole, bet ji niekam daugiau to nesakė ir nesikėsino savo sumanymo vykinti, koliai namuose ji buvo reikalinga. Ji tik slapta padarė įžadą visą anžių gyventi skaištybėje. Kuomet jos jaunesnioji sesutė pakankamai subrendo, ji pervėdė jai šeimyninkavimą namuose, o pati, 22 metų būdama įstojo į “Gailestingumo Dukterų” vienuoliją.

Savo vienuolinius įžadus padarė 1788

m. ir tuojaus buvo nukelta darbuotis tarp ligonių Paryžiaus priemiestyje. Apie tą laiką kilo Francuzų revoliucija. Revoliucionieriai nepaisė nei seserų. Jie kaip tik ir skubėjo grąbti vienuolijų nuosavybes. Seserys išbėgiojo. Sesuo Joanna kai kuri laiką slaptėsi ir čirbo tarp vargšų. Vieną kartą ją ištiko skaudi nelaimė. Besiskubindama slėptis nuo revoliucionierių krito ir susilaužė koją. Tik geri žmonės ją išgelbėjo nuo išniekinimų, o gal būt ir mirties.

Ji tapo paslėpta. Sirgdama ji neaimanavo, nesiskundė, bet buvo linksma ir kitus ramino. Ilgą ligos laiką, kol koja visiškai sugijo, ji sunaudojė mokslui. Jau nystėje ji mažai buvo pamokinta, dabar ligoje ją sau atsipildė.

Pasveikus ji stojo į naujus darbus. Ji net įkurė naują seserų mokytojų ir slaugintojų vienuoliją. Jos vadinosi taip pat "Gailestingumo Dukterys po Šv. Vincento globa," arba dar trumpiau "Gailestingosios Seserys."

Motina Joanna Antida Thouret, kaip ji galutinai buvo vadinama, mirė savo vienuolijos name Neapolyje, rugp. 24 d. 1826 m. Į palaimintųjų skaičių buvo paskelbta Sekminių Šventėje, gekužės 23, 1926 m. Šįmet, 1934 m., paskelbta šventąja.

Prasčiokėliams neužkirstas kelias į šventuosius. Teeinie ten kiekvienas šventu gyvenimu. V. K.

Misijonieriai

Kas yra misijonieriai? Yra tai Dievo Mokslo — Šv. Evangelijos skelbėjai bei platintojai. Tą darbą jie atlieka netikėtai tarpe pagonių, bet irgi tarpe tikinčiųjų krikščionių, neskiriant kilmės, rasės.

Mes galime vadinti Tris Karalius, pirmaisiais Dievo žodžio platintojais, nes po aplankymo gimusio Kudikėlio Betlėjuje, jie, sugrįžę į savo gimtąsias šalis, prirengė gyventojus tinkamai priimti pirmuosius Dievo žodžio skelbėjus, — Apaštalus.

Be jokių abėjonių Jėzus Kristus yra garsiausias misijonierius, nes Jis pildydams Dievo prižadėjimus atėjo į šią var-

gingą žemę, skelbė, platino, mokė, pildė Jo paties mokslą, tą patį, kurį mes dabar išpažįstame.

Misijonierių darbas yra įvairius. Jie skelbia tikrą tikėjimą visų pirma tiems, kurie dar jo nepažįsta, gi atverstuosius palaiko ir stiprina tikėjime, stato mokyklas, platina katalikišką spaudą. Taipgi, jie rūpinas netikėtai pagonimis, bet irgi krikščionimis. Atšalusiuose tikėjime, jie iš naujo įdiegia tikėjimo meilę, prirengia prie sakramentų, laikydami jiems reko-lekijas ir misijas.

Klausimas kilsta, ar tikėtai vien kunigai, vienuoliai-ės, gali būti misijonieriais? Ar pasauliniai negali prisidėti tam kilniam darbui? Pasauliniai gali, ir dar įvairiausiai būdais. Žinoma, pasauliniai nevažiuos kur pas pagonius skelbti Dievo žodį. Jie gali gelbėti misijonierius savo maldomis, aukomis. Jie gali čirbti misijonierių darbą savo parapijoje, jie gali platinti, skleisti gerus katalikiškus laikraščius, renti mokyklas, — trumpai sakan, pildydami Katalikiškos Akeijos dėsnis.

Prie misijonierių darbų yra taipgi paskirtas meldimasis už sielas kenčiančias skaistyklėje. Katalikai rašytojai sako, kad tie, kurie ypatingai meldžias už sielas skaistyklėje kenčiančias, vykdo darbus Dievą daugiau patenkinančius negu misijonieriai triūsdami pagonių išganymui. Jie šių savo pažūrą taip išaiškina. Sieloms kenčiančioms skaistyklėje, amžinas gyvenimas yra užtikrintas. Taip jos tampa Dievui daug daugiau brangesnės negu sielos pagonijoje paskendusios. Šių pagonių sielos, jeigu ir tampa atverstos ir Kristuje atnaujintos per krikštą, gali dar šiame gyvenime neatsilaikyti prieš pagundas ir per nuodėmę Kristų įžeisti. Tačiau sielos iš skaistyklos išvaduotos į nuodėmę daugiau nebepuls, bet Dievą šlovins ir garbins amžinai.

Dabartinis laikais prieinamiausias būdas pasauliniams gelbėti misijonieravimo darbe yra per maldą. Prašykime Dievo, kad tose šalyse, kuriose katalikai yra viešai smerkiami, kuriose kunigai yra iš-

(Pabaiga 10 pusl.)

ŠV. JUOZAPO MĒNUO

Kovo mėnesis yra pavestas pamaldumui į Šv. Juozapą. Jo gyvenimą katalikui reikia arčiau pažinti, kad jo dorybėmis užsidegti. Kaip Švenčiausios Panelės Marijos sužiedotinis ir Viešpaties Jėzaus globėjas jis yra galingas užtarytojas danguje. "Laivo" re-

dakeijoje galima gauti nedidelę knygelę var-
du: *Gyvenimas šv. Juozapo*. Ją parašė pa-
laimintas kun. Jonas Bosko. Kainuoja 15c.

Palengvinimui novenų į šv. Juozapą yra
paranki knygelė, vardu: *Šv. Juozapo Novena*.
Sutaisė kun. J. Navickas, M.I.C. Kaina 10c.

(Pabaiga nuo 8 pusl.)

tremiami, kur katalikų mokyklos ir bažnyčios yra naikinamos, melskime, kad žmonės sustiprėtų tikėjime, kad neužgestų jų širdyse tikėjimo ugnis, kad kunigams Dievas suteiktų sveikatos ir Jo malonės pagalbos, idant galėtų išstvermingai ir su pasekme tęsti savo šventą darbą, pergalėti visas sunkenybes, ir pelnyti išganymą ne tik sau, bet ir jų įganomų avelių sieloms. Taipgi neužmirškime sielas kenčiančias skastykloje. Suteikdami tokią pagalbą misijonieriams, mes pelnysim irgi sau gausius nuopelnus danguje, "kame nei rūdys nei kandys negadina ir kame vagys neiškasa ir nepavagia" (Mat. 6, 20). Iš tikrųjų tokie turtai nežemiški, bet mes juos užsitarnausime, nes dirbsime ne žemiškai naudai, bet Dievo garbei.

A. Naudžiūnas (L.K.)

OLANDIJOS KATALIKŲ KONGRESAS

Olandijos katalikų kongresas įvyksta šių metų birželio mėnesio 23 ir 24 dienomis. Per kongresą turės būti iškeliamas autoritetas. Numatytieji kalbėtojai savo paskaitoms jau rengiasi.

— Jo Šventenybė popiežius Pijus XI, oficialėj audijencijoje priėmė 600 delegatų, kurie atvyko į Azijatų Studentų Kongresą Romoj. Delegatų yra iš Kinijos Japonijos, Indijos, Afganistano, Siamo, Aigpto ir Syrijos.

— Jėzuitas tėvas A. Otts, Kopenhagos universiteto, Danloj, už darbuotę Danijos istorijoje ir literaturoje tapo apdovanotas daktaro laipsniu. Tai pirmas įvykis, kad kunigui, ypač vienuoliui, Danijoje duodamas toks aukštas garbės laipsnis, nuo to laiko kai Danija persivertė į liuteronizmą.

— Garsaus Britų komedisto, pramin-to "Little Tich" sūnus, kurs ikišiol kaip ir jo tėvai, buvo protestantas, priėmė katalikų tikybą.

— 1933 m. Lietuvos gyventojų buvo 27,152 daugiau, negu 1932 m.

— Mokytojų institutas bus Kaune ir pradės veikti nuo ateinančių mokslo metų kai bus imtasi pertvarkyti mokyklas.

Prie Pašarvoto Tėvo

Vas. 4, 1934 Lietuvoje mirė žinomo Amerikos lietuvių darbuotojo ir ištikimo Katalikų akcijos varytojo p. Leonardo Simučio tėvelis.

Pareikšdami p. L. Simučiu nuoširdžios užuojautos jausmus sykiu, jo tėvelio pagerbimui, dedame sūnaus poeto nuliūdimo prispaudime sus-tatytoji eilėraštį.

Kristaus Karaliaus Laivo redakcija.

Toli už jūrų yra kraštas —
Jisai vadinas Lietuva;
Iš ten atėjo trumpas raštas —
Jame liūdna, skaudi žinia.

Močiūtė sengalvėlė rašo:
"Sūnau, tėvelio netekai!
"Jis mirė... ir maldos mūs prašo...
"Našlaitis tu pasilikai...

Lyg trenksmas sukrėtė man širdį!
Krūtinę pervėrė skausmai,
Nuo verksmo mano veidas virpa,
Netilsta liūdesio jausmai...

Kaip skrist per erdvę, aš norėčiau
Į tėviškės liūdnuos namus!
Prie pašarvotojo šudėčiau,
Gilios padėkos vainikus.

Sakyčiau: "Ačiū tau, tėveli,
Už viską ačiū širdingai!"
Ir žilą glostyčiau galvelę —
Nebspaus jos žemiški vargai...

Deja, vėlu, jau jo nebėra:
Žemelė užbėrė akis...
Ir lūpas amžinai užvėrė,
Sustojo plakusi širdis.

Žinau, tėveli mano mielas:
Mirtis tik skiria laikinai!
Ir vėl suves krūvon mus Dievas —
Drauge gyvensim amžinai!

Sauksiuos, kol gyvas aš į dangų!
Padėsiu viltį Dievuje!
Aukščiausias bus mums gailėstingas —
Suteiks mums vietą danguje!

Chicago, Vas. 28, 1934.

ATSAKYMAI SKAITYTOJŲ PAKLAUSIMAMS

Siunčiant mūsų laikraščiu paklausimus reikia idėti atsakymui 3c pašto ženklelį; nes ne visi paklausimai tinka į laikraštį. Atsakysime visiems rimtiems paklausimams.

Paklausimas. Aš girdėjau daugumą žmonių šnekant, kad popiežius Jonas XII buvo politikos išrinktas, būdamas 18 metų. Ar tiesa?

M. S.

Atsakymas. Kad popiežius Jonas XII buvo aštuoniolikos metų, kuomet jį išrinko popiežium ir kad politikieriai taip padarė, tai tiesa, tik ne tiesa, kad būtum girdėjęs daugumą žmonių apie tai šnekant. Tai nėra kokia paslaptis. Paimk, kad ir kun. Justino Staugaičio, dabartinio Telšių vyskupo, lietuviškai parašytą Bažnyčios istoriją, skaityk ją ir ten rasi trumpai tą dalyką paminėtą.

Toki įvykiai parodo, kaip yra pavojinga, jei pasaulinė valdžia gauna kokių nors būdu privilegijų dalyvauti rinkimuose Bažnyčios vyresnybės.

Anuose laikuose kai kurios žymios Romos šeimynos už savo pasitarnavimus Bažnyčiai gavo privilegijų rinkimuose popiežiaus. Vėliau tos šeimynos labai įsigalėjo ir ištvirkusieji jų nariai, politikos sumetimais, net su pagalba ginklų ir žudymų, pasistengdavo, kad būtų išrinktas popiežium, kartais ir visiškai netikęs asmuo, by tik iš jų giminės.

Nežiūrint tų baisių liūdnujų įvykių, tų nevertų popiežių, Bažnyčia tikėjimo ir dorovės dalykuose niekuomet nesuklydo ir neatsitraukė nuo Jėzaus mokslo ir nepradėjo kitaip mokyti negu apaštalai mokino, negu dabar ji mokia.

Tai tik įrodė, kad su ja yra Jėzus, kaip Jis ir buvo pažadėjęs.

Matydami, ką padaro politikieriai, išskverbę į bažnytinius rinkimus, paskesnieji popiežiai stojo į žut būtinę kovą su jais ir galutinai panaikino visas privilegijas, seniau suteiktas kai kuriems pasauliniams galiūnams ir dabar popiežiaus rinkimus vykdo tik kardinalai.

Kartais parapijonai turi pretensijų rinktis sau kleboną, tai jei tokių teisių gautų ir jas vartotų, tai būtų ne geriau kaip anuose laikuose su rinkimais popiežių. Arba kartais parapijos komitetas veržiasi valdyti parapijos reikalus, tai ir būtų panašiai.

Paklausimas. Tuļa moteris suklydo ir su-

sidėjo gyventi su svetimu vyru. Vėliau ji susiprato ir metę tai darius. Nuodėmklausis jai uždraudė susitikti su tuo vyru, su juo šnekėti. Ar valia jai rūpintis tą vyrą atvesti rašinėjimu laiškų, gavinėjimu knygų ir laikraščių?

“L.” Skait.

Atsakymas. Ji privalo karštai melstis už jo atsivertimą; gali siuntinėti tinkamų knygų ir laikraščių, bet laiškų tenerašinėja, neatsiklausius nuodėmklausio.

Paklausimas. Ar reikia einant gultų atkalbėti gaileščio aktas, ar ne?

Atsakymas. Gailestis reikia daryti tuo jaus, kaip tik žmogus pasijunta sunkiai nusidėjęs ir pirma proga eiti Išpažinties. Ypač *tingojsakymo* daryti gailestį prieš gulsiant nėra, tačiau yra *patariama* pirm eisiant miegoti daryti gailestį už viso gyvenimo nusikaltimus ir ypač tos dienos, turint mintyje tą, kad sykį žmogus užmiega, kad daugiau nepabusti.

Paklausimas. Kaip geriausia kalbėti ražančių? Kaip jį pradėti ir kaip baigti? F.C.

Atsakymas. Kad kalbas ražančių pelnytų atlaidus, tai jis privalo būtinai kalbėti 1 Tėve mūsų; 10 Sveika Marija; 1 Garbė prie kiekvienos ražančiaus paslapties ir turi apmąstinėti paslaptis.

Tai gi nepraranda atlaidų, kas praleidžia pradžioje 1 Tikiu, 1 Garbė ir 3 Sveika Marija, arba pabaigoje litaniją su maldomis.

Bet labai gerai daro, kas pradžioje kalba 1 Tikiu (darydamas savo tikėjimo išpažinimą) 1 Garbė (pagarbindamas šv. Trejybę) 3 Sveika (prašydamas sau padauginimo trijų dieviškųjų dorybių, būtent, tikėjimo, vilties ir meilės) ir pabaigoje litaniją arba tik “Tavo apginimam” ir Sveika Karalienė.

Paklausimas. Jei bažnyčioje ima miegas ir pasitaiko užmigti, ar yra sunki nuodėmė?

F.C.

Atsakymas. Nėra jokios nuodėmės, jei pasitaiko dėl didelio nuovargio, ar ligos užmigti netyčia.

Yra nuodėmė maža, jei kas bažnyčioje užsilaiko apsileidusiai ir užmiega.

Yra nuodėmė mirtina, jei kas per savo

tyčiomis nesivaldymą pramiega bažnyčioje Mišias *šventą dieną*, kurių klausyti turėjo pareigos.

Paklausimas. Kiek dienų atleidų apturi šimet per šventuosius Metus, kuomet aplankai bažnyčią? F. C.

Atsakymas. Šv. Metų Jubiliejus dabar yra tik Romoje ir tik ten, lankant bažnyčias, pelnoma Jubiliejaus atleidai. Gi visame pasaulyje atleidai sau beveik visi yra sustabdyti. Atleidų gali pelnyti tik sieloms skaistykloje.

Jei Jubiliejus bus paskelbtas visam pasauliui, tai tuomet bus nurodytos sąlygos, kuriomis galima atleidai gyti.

Paklausimas. Kodėl Kristus įstatė septynius sakramentus, o ne daugiau, ar mažiau? P. V.

Atsakymas. Sunku reikalauti iš Jėzaus Kristaus atskaitos, kodėl Jis taip padarė; bet galima spėti. Jis įstatė tiek sakramentų, kiek tik jų reikalinga, kad žmonės galėtų gyventi pilnu antprigimtinu gyvenimu.

Tridente Vyskupų Visuotinas Susirinkimas, arba Santaryba, taip pasakė: "Kad žmogus būtų pasaulyje, kad tą buvimą galėtų palaikyti ir kad prisidėtų prie savo viešojo gero, tai *septyni dalykai jam yra reikalingi*: būtent, užgimti, augti, maitytis, kad stiprėtų, būti išgydytam, kad susergera, būti pastiprintam, kad susilpsta, o kas liečia viešus dalykus, kad būtų, kas valdo ir tvarko ir kad paliktų impėdinių, kuriuose pasilaikytų žmonių giminė."

Šiuos žmonių reikalus labai gražiai aprūpina Dievo surėdytoji gamta ir žmonių prigimtis.

Panašiai šiems septyniems prigimties žmonių reikalams, Kristus paliko ir septynius tokius dalykus sielos gyvenimo reikalams, ir antprigimtam jos gyvenimui.

Per krikštą žmogus gema antprigimtam gyvenimui; gauna pašvenčiamąją malonę, kuri yra sielos antprigimtoji gyvybė. Sutvirtinimo sakramentas antprig. gyvybę augina. Švenčiausias Sakramentas maitina. Atgaila gydo susirusias sielas. Paskutinis Aliejais Tepimas stiprina nusilpusius ir rengia kelionėn. Kunigystės sakram. teikia valdytojus ir sielų tvarkytojus. Moterystės sakramentas laimina susituokusius, kad mokytų vai-

kus tikėjimo dalykų ir palaikytų tikinčiųjų giminę.

Paklausimas. Kaip tai gali būti sutaikinta su tikėjimu, Dievo įsakymais ir Bažnyčios mokslu, turėti moterystėje tik vieną arba ir nė vieno kūdikio? J. Sil.

Atsakymas. Gali būt sutaikinta ir gana lengvai. Kartais du asmeniu susituokia ir kartu daro įžadus gyventi skaistybėje, kaip brolis su sesere. Tai sutinka su Dievo ir Bažnyčios mokslu.

Kartais pora taip padaro, susilaukus vieno ar dviejų kūdikių.

Kartais pora nesulaukia vaikų dėl kurių nors gamtinių negerumų, kaip yra nevaisingose porose.

Bet, žinoma, negali būti sutaikinta su Dievo, Bažnyčios mokslu ir sveika sąžine, kas naudojasi apsivedusiųjų teisėmis taip, kad vaikų neturėtų. Tokių darbai yra smerktini ir juos pačius žudo.

NAUJI VYSKUPAI

Providence vyskupijai paskirtas naujas vyskupas, kun. Pranciškus P. Keough, ligi šiol kancleris pagelbininkas Hartfordo vyskupijoje.

Monsignorai Maižius Kiley yra paskirtas Trentono vyskupu.

Chicagos antruoju pavyskupu yra paskirtas Monsignorai (Vilius O'Brien, ligi šiol prezidentavęs Tikėjimo Plėtimo draugijai.

Los Angeles kunigas Robertas E. Lucey paskirtas vyskupu Amarillo.

Te Dievas stiprina naujus ganytojus.

VILNIAUS AREŠTAI

Nepriklausomybės Dienos išvakarėje, lenkų okupuotoje Lietuvos sostinėje Vilniuje ir krašte suareštavo lietuvių: 21 mokytoją, "Vilniaus Rytojaus" laikraščio redaktorių, bendrabučio vedėją, teatro režisierių ir kitus lietuvius veikėjus. Mat, lenkai nesitenkina užėmę trečdalį Lietuvos, bet dar nori, kad lietuviai už tai garbintų Lenkiją. Visas apkaltinimas, kam lietuviai neužmiršta Lietuvos ir kam jie švenčia ne Lenkijos, tik Lietuvos nepriklausomybės dieną. Ar gi galima priversti ką nors mylėti, dar-gi plėšiką.

— Šaulių km. mirė 110 metų senutė. Iki pat mirties turėjusi gerą atmintį.

TĖVAI MARIJONAI IR JŲ RĖMĖJAI

IS MARIJONŲ GYVENIMO

— Kun. Juozas Vaitkevičius, M.I.C., šv. Kazimiero Seserų Chicagoje kapelionas, išvažiavo keletai savaitėių duoti misijų.

— Kun. Juozas Mačiulionis, M.I.C., syki savaitėje važiuoja į Chicagos seminariją pamokyti lietuvių kalbos tos seminarijos lietuvių klierikus.

— Išvažiavus kun. B. Vitkui į Rockfordą, kun. Adomas Ješkevičius, M.I.C., kas sekundienis važiuoja atlaikyti Mišių ir pasakyti pamokslo Melrose Parko lietuviams.

MŪSŲ ŠEIMYNA PADIDĖJO

Tėvų marijonų name Thompson'e trys jaunikaičiai pareiškė norą stoti į marijonų vienuoliją, būtent: mokytojas Barauskis, studentas Kazimieras J. Stadalninkas iš Philadelphia ir stud. Jonas A. Pralčika iš Kingston, Pa.

Vas. 16, įspudingomis pamaldomis Kolegijos koplyčioje jie priimti į bandimų skyrių. Visi trys nori išsimokslinti į kunigus misijonierius.

— Vienuolijos Chicagos namas, kame spausdinamas dienraštis "Draugas" ir savaitraštis "Kristaus Karaliaus Laivas" ir gi turėjo iškilmes. Į bandimus priimti: Vincas Žvingilas ir Tadas Margis. — Be to, praeitą savaitę atvažiavo dar vienas jaunikaitis, vardu Mykolas Slažas. Visi trys nori būti broliais vienuoliais. Dabar jie prigelbsti prie laikraščio spausdinimo. Brolis Vincas jau pramoko kaikurias mašinas valdyti, brolis Tadas tvarko skaitytojų adresus ir pagelbsti išsiuntinėti. Naujas atvykūsis brolis Mikas turys patyrimo laikraščių išvažiojime. Senesnieji broliai džiaugiasi sulaukę daugiau pagelbininkų, nes prie spaustuvės yra daug visokio darbo ir reikia visokių specialistų. Neseniai atvykęs iš Thompsono brolis Kazimieras Boguslovas bando išmokti linotypų čirbtį, tačiau pradžia ne lengva.

Visi naujai atvykusieji broliai yra šioje šalyje gimę, bet savo tauta gerbia; dėl to į lietuvišką vienuoliją įstojo.

KUN. ANDRIUŠIS TEBESERGA

Vienas iš jaunesniųjų kunigų marijonų, tėvas Antanas Andriušis, antra savaitė sun-

kiai serga Rockfordo šv. Antano ligoninėje. Pirmadieny, vas. 19 jis operuotas apendiku, gi šeštadienyje vėlei prireikėjo viduriai atidaryti prašalinimui dviejuose vietose žarnas susmaugusias kliūtis. Geri žmonės maldomis, gi katalikiška ligoninė rūpestinga priežiūra gelbi ligoniui grįžti į sveikatą. Kun. A. Andriušis ir pirmiaus yra turėjęs labai pavojingas operacijas ir Dievas jam leido išgyti. Melskime ir dabar jam gyvenimo prailginimo, kad galėtų dar ilgiau darbuotis Kristaus vinyne.

WORCESTERIEČIŲ DARBUOTĖ

Tėvų Marijonų Kolegijos Rėmėjų 12 skyriaus naujai išrinktąją valdybą sudaro: pirm. Juczapas Gudzevičius, (104 Dorechester St.), pagelb. p. Mažiukna, rašt. V. Parulis, išd. F. Kondrotienė, išd. globėjos O. Landžienė, K. Stepčinskienė, ir tvarkdarys P. Morkūnas.

Naujo pirmininko sumanymu, iš karto žengiama prie didelės darbuotės; laikytame susirinkime Vasario 4 d. nutarta užkviesti visas draugijas tapti M. Kolegijos Draugijos narėmis ir atsiųsti atstovus į susirinkimus, kad atėjus didesniai darbui būtų galima geriau nuveikti.

Moterų Draugijų apsėmė užkviesti K. Stepčinskienė, vyrų gi — V. Rymša ir pirm. J. Gudzevičius. Taip gi nutarta surengti "Whist Party" balandžio 2-tą dieną, tai yra antra diena Velykų. Šitas parengimas bus su gražių programų ir užkandžiais. Kalbėtojais pakviesti, ir apsiėmė Naujos Anglijos apskričio pirm. gerb. kun. V. Puidokas ir kun. A. Morkūnas, M.I.C. Tikėtai jau par-davinėjami. Tikimasi gerų pasekmių. *Rėmė.*

Red. prierašas: Ne tik draugijas prašykite į Kolegijos Rėmėjus, bet visus worcesteriečius. Kunigai jau priklauso, bet kur kiti bažnyčios tarnai ir biznieriai? Kodėl jų neprirašote?

MŪSŲ GERADARIAI

Kai kurie mūsų geradariai vos tik marijonų jubiliejaus proga gavo išlaimėjimo lapelius, ir pakvietimą prisidėti maldomis ir aukomis, tuojaus atsiliepė pritariančiais lai-

škais ir aukomis. Štai keletas tų laiškų.

Iš Worcester, Mass. — "Tegul Dievulis jums duoda gerą laimę ir pasisekimą. Ir mes čia dirbuojamies Kolegijos naudai. Turėsimė vakarėlį bal. 2.

Prisiunčiu laišką \$2.00.

M. Svk."

Iš Manchester, N. H. — Jan visus tikietais pardaviau. Atsiuskite dar nors 20 lapelių.

J. P. Masavičius.

Iš Long Beach, Calif. — Siunčiu nuoširdžius sveikinimus ir linkėjimus. Tikietelius gavau. Stengsiuosiu parduoti ir nuo savęs paaukoti.

Jonas Kasalukas.

Iš Boston, Mass. — Ačiū už pakvietimą. Pinigais paremti negalime, nes patys neturtingi, o darbais neturime sveikatos. O melstis, tai jubiliejaus proga dar daugiau pasimelsime.

O.C.

Iš Brooklyn, N. Y. — Marijonų Sidabri-
nio Jubiliejaus proga siunčiu aukos \$1.00 ir už tikietais \$2.00.

M. Ung.

Iš Kingston, Pa. — Linkiu daug malonių ir palaimos Jubiliejaus apvaikščiojime. Įdedu nors nedidelę \$5.00 auką neturtingiems klierikams pagelbėti.

R. Budzeika.

Brooklyn, N. Y. — Išlaimėjimo bilietėlius gavau. Stengsims išparduoti. Tėvų Marijonų Rėmėjų centrą pasižadų remti.

J. Mykolaitis.

Baltimore, Md. — Man pasisekė parduoti knygelė laimėjimų ir aš labai dėkinga kad aš galiu prisidėti. Atsiunčiu pinigus.

Atsiuskite kita knygutė. Mrs. Giedra.

— Buvo keletas, kurie gražino atgal lapelius, pasiteisindami namie dideliu vargu.

Visiems savo geradariams tėvai marijonai nuoširdžiai dėkoja.

— Lietuvos Marijonų Vienuolijos Naujokynas bus keliamas iš Marijampolės į Panvežį.

Kolegijos Rėmėjų Aukos:

Juozas ir Barbora Naujakai, Chicago, Ill., 5.00 — K. Valaitė, Baltimore, Md., 2.00 — P. Adomaitienė, Philadelphia, Pa., 3.00 — Mrs. P. J. Scalin, Edwardsville, Ill., 3.00 — M. Petrauskas, Bristol, Conn., 2.50 — M. Černavičius, Chicago, Ill., 3.00 — F. Vitkaitė, Chicago, Ill., 3.00 — El. Ekeliaučienė, Harr-

ison, N. J., 3.00 — Ant. Rugienis, Chicago, Ill., 3.00 — D. Viselgienė, New Philadelphia, Pa., 3.00 — Barbora Kavaliunienė, Cleveland, O., 3.00 — J. Slakaitė, Broekton, Mass., 3.00 — K. Matulaitis, W. Frankfort, Ill., 5.00 — J. Kazulienė, Montello, Mass., 3.00 — Mary Vinckunienė, Philadelphia, Pa., 3.00 — Magd. Vinckunienė, Lietuvoje, 3.00 — Anelė Lialienė, Lietuvoje, 3.00 — O. Gužnienė, Lietuvoje, 3.00 — Marijona Tamašauskienė, Chicago, Ill., 2.00 — K. Junčinskas, Chicago, Ill., 2.00

Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkojame.

Tėvai Marijonai.

TĖVŲ MARIJONŲ MISIJOS

Kovo 5 — 11 dd. — Providence, R. I. (Kun. A. Cikota, M.I.C.).

Kovo 5 — 18 dd. — Pittston, Pa. (Kun. A. Būblys, M.I.C., ir kun. A. Petrauskas, M.I.C.).

Kovo 12 — 18 dd. — Šv. Kazimiero parap., Worcester, Mass. (Kun. J. Navickas, M.I.C.).

Kovo 12 — 25 dd. — Kingston, Pa. (Kun. A. Cikota, M.I.C. ir kun. J. Vaitkevičius, M.I.C.).

Kovo 19 — 25 dd. — Šv. Jurgio parap., Brooklyn, N. Y. (Kun. A. Petrauskas, M.I.C.).

Kovo 19 — 25 dd. — Šv. Jurgio parap., Detroit, Mich.

Kovo 19 — Bal. 1 dd. — Broekton, Mass. (Kovo 19 — 25 dd. kun. A. Būblys, M.I.C.; kovo 26 — bal. 1 dd. — kun. A. Petrauskas, M.I.C.).

Kovo 26 — Baland. 1 dd. — Rochester, N. Y. (Kun. A. Cikota, M.I.C.).

Kovo 28 — Bal. 17 dd. — Apreiškimo parap., Brooklyn, N. Y. (Kun. A. Būblys, M.I.C.).

Balandžio 23 — 29 dd. — Utica, N. Y. (Kun. A. Cikota, M.I.C.).

Balandžio 30 — Gegužės 13 dd. — Šv. Kazimiero parap., Philadelphia, Pa. (Kun. A. Cikota, M.I.C.).

Iš ankščiau paduoto tvarkarasčio matome, kad šiuomi laiku keletas Marijonų vienuolyno kunigų skelbia misijas tikintiesiems. Savo maldomis padėkime jiems kuodaugiausia atšalusią sielų uždegti Kristaus meile

Šventasis Kazimieras

Bažnyčia pripažindama ką nors šventuoju, nori kad jo gyvenimas būtų katalikams sektinas.

Šventame Kazimiere, visa žmonija, o ypač lietuviai, turi gerą pavyzdį.

Šventas Kazimieras, Jogailos anūkas, gimė Krokuvoje 1485 m. Tuomet jo tėvas, irgi Kazimieras, buvo Lietuvos ir Lenkijos karalius.

Nors pats nelabai mokintas, tačiau karalius Kazimieras vertino mokslą ir rūpinosi savo vaikus gerai išmokinti. Dėl to jis parinko vaikų mokytoju žymų auklėtoją Krokuvos kanauninką Joną Dlugošą.

Jaunasis Kazimieras buvo labai gabus mokinys. Turėdamas 13 metų, lotyniškai pasveikino popiežiaus pasiuntinį atvykusį į Krokuvą. Mėgdavo sueiti su išmintingais vyrais ir kunigais.

Gyvendamas Krokuvoje, Kazimieras susipažino su Lietuvos praeitimi ir įgyjo karštą tėvynės meilę.

Vos baigusį mokslus ir turintį 17 metų, tėvas paėmė jį į gyvenimo mokyklą. Jis dalyvavo įvairiuose seimuose ir susirinkimuose, kur tėvas rūpinosi kad Kazimieras greičiau suprastų valstybės reikalus, kad galėtų tėvui padėti ir būti jo įpėdinis.

Visą laiką jaunikaitis buvo labai geras, doras ir pamaldus. Nuo pat kūdikystės, būdamas menkos sveikatos, jis glaudėsi kuodaučiausiai prie Švenčiausios Motinos. Jis visuomet ilgiau meldavosi už kitus savo brolius. Šelpė pavargėlius ir našles, lankydamo ligonius. Jei girdėdavo ką nors nepadoriai kalbant, tuojais įspėjo ir neleido daugiau taip kalbėti.

Išant kartais neįpultų į pagundas prieš nekaltybę, save plakė, pasninkavo, ir saugojos jaunųjų draugų, kurie galėtų jį nuvesti į pikto kelią.

Dieną būdamas užimtas, naktį ilgai meldavosi, kartais, atėjęs į bažnyčią ir radęs ją uždarytą, priklaupė prie durų ir karštai meldavosi.

Mylėdamas skaistybę, didžiai garbino Švenčiausią Paną Mariją. Taip ją gerbė, kad parašė jos garbei 3 geismes.

Turėdamas vos dvidešimts dviejus me-

tus, susirgo džiova. Gydytojai, negalėdami išgelbėti sveikatos, patarė jam, kad greičiau pasveikti, pradėtų lėbauti. Pažįstami ir net tėvai pritarė jam, bet jis atsakė — verčiau atiduoti Dievui savo sielą ne kaip įpulti į nuodėmę.

Kokį šventą pavyzdį jis rodė.

Labai nusilpęs, negalėjo iš lovos keltis. Matydamas netoli gyvenimo pabaigą, atliko Išpažintį, priėmė Švenčiausiąjį Sakramentą ir Paskutinį Patepimą. Apsuptas dvasiškių, mirė kovo 4 dieną, 1484 metais, turėdamas 26 metų amžiaus.

Švento Kazimieras jaunesnis brolis Zigmantas drauge su visa Lietuvių tauta, ėmė rūpintis kad Kazimieras būtų paskelbtas šventu. Popiežius Leonas X, 1521 metais, pripažino Kazimierą šventu bet bulė tam pripažinimui buvo įteikta Vyskupui Erazmui Viteliui, kuris tada mirė. Bulė dingo. Po karo, 1603 metais, Popiežius Klemensas įteikė bulę kuri buvo paskelbta visoj Lietuvoj ir Lenkijoje.

Šventojo kūnas buvo perkeltas į naują koplyčią pastatytą Vilniuje.

Žmonės lankė jo kapą ir ten buvo įvykę daug stebūklų. Ligonys išgijo, numirėliai kėlėsi.

Šventas Kazimieras yra didžiai gerbiamas lietuvių tarpe. Kartą, kai Lietuvai gresė pavojus, pasirodė šventasis ir išgelbėjo savo tautą. Taip atsitiko, kai Maskvos kariuomenė apgulė svarbią vietą Pólócke. Lietuviai negalėjo pereiti per patvinusią upę. Tuomet pasirodė jaunas raitelis ir pervedė kariuomenę per pę. Lietuviai nugalėjo daug didesnę Maskvos kariuomenę.

Šio Lietuvos globėjo ir užtarytojo garbinimas labai išsiplėtė ir dar daugiau plėčiasi po visą pasaulį. Ypač jis yra gerbiamas Amerikoje, kurioje yra daug bažnyčių, draugijų ir mergaičių vienuolija jo vardu.

Jonas A. Pralėika (L.K.)

— Į Lietuvą per Tilžės muitinę įsirašė 31,500 žmonių eiti pirkti sviesto, kiaušinių. Eina smarkus šmugelis — slaptas maisto įgabenimas į Prūsus.

— Kauno Universite į p. Onos Pakštienės vietą pakviestas dėstyti anglų kalbą A. Paterson.

Alp 2272

Keletas skaitlinių apie popiežius

PIUS XI

— Vasario 12 d. sukako 12 metų, kai šv. Tėvas Pijus XI valdė Katalikų Bažnyčią. Dabartinis šv. Petro įpėdinis turi 77 metus amžiaus. Jis vadinosi Achilles Ratti, buvo gabus mokinys ir baigęs gimnaziją, klausydamas savo širdies balso, įstojo Milano dvasinėn seminarijon, kurią su pasižymėjimu baigė. Įvertinus jau no kunigo gideles dvasios jėgas, Milano arkivyskupas jau 1882 m. paskyrė jį vietinės seminarijos profesorium ir vėliau garsiosios šv. Ambrozijaus bibliotekos direktorium. 1914 m. Pijus X jį paskyrė Vatikano bibliotekos vedėju. Tais pačiais metais jis buvo paaukštintas prelatu. Šv. Tėvas Benediktas XIV paskyrė jį Lenkijos nuncijum ir vėliau Lietuvos ir Latvijos Apaštališku Vizitatorium. 1921 m. prelatas Achilles Ratti pakeliamas kardinolu. Kai 1922 m. popiežius Benediktas mirė, jo papėdininku buvo išrinktas kardinolas Ratti, kuris priėmė Pijaus XI vardą. Ir šiemet jau sukanka 12 metų, kai jis laimingai ir gražiai valdo mūsų šv. Bažnyčią, ir 55 metai dirba Jėzaus Kristaus vynuogyne kunigu.

Krikščionijos laikotarpio istorijoje, ne vien viduriniaisiais šimtmečiais, bet ir dabartiniiais laikais, didžiausijį, be abejo, vaidmenį vaidindavo ir vaidina popiežija; šio dėliai aš čia paduodu keletą žinių apie popiežius.

Nuo krikščionijos pradžių iki dabar iš viso popiežių buvo buvę 263. Iki šiol dažniausiai jie vadindavosi sekančiais vardais: Jonu — 23; Grigaliumi 16; Klemensu — 15; Benediktu — 15; Inocentu ir Leonu — 13; Pijumi — 11; Steponu — 10; Urbonu, Bonifacu ir Aleksandru — 8.

Tautybės žvilgsniu buvo buvę: 195 italai; 15 francūzų; 14 graikų; 9 vokiečiai; 8 asirijiečiai; 5 ispanai; 2 afrikiečiu.

Kad kiekvienas popiežius būtų popiežiavęs vienodą laiką, tai aplamai kiekvienam tektų po 7 ir $\frac{3}{4}$ metų. Viename šimtmetų aplamai popiežiavo nuo 10 iki 20 popiežių. Mažiausiai popiežių buvo buvę pirmame šimtmetų, būtent: 4; aš-

tuonioliktame — 8; devynioliktame — 6; daugiausia mirė popiežių 10-me šimtmetų, būtent — 23; ir vienuoliktame — 21.

Ilgiausiai popiežiavo šv. Petras, būtent nuo 34 iki 67 metų, t. y. 33 metus. Iki šiol pildosi žodžiai, kuriuos ištaria kiekvienam naujai užlipusiam ant popiežiaus sosto: "Non videbis annos Petri," t. y. nesulauksi Petro metų. Pijus IX (devintasis) išbuvo popiežiumi 22 metus (1846-1878); jojo įpėdinys Leonas XIII (tryliktasis) — 25 metus (1878-1903). Napoleono persekiojamas popiežius Pijus IX. — 23 metus (1800-1823). Tikėtai 12 popiežių išbuvo popiežiais ilgiau 17 metų. Paprastai užimdavo popiežiaus sostą tie, kurie būdavo išrinkti jau nebejauni būdami.

Trumpiausiai popiežiavo Steponas antrasis (752), būtent tikėtai 3 dienas. Kai kurie istorikai jojo visai nemini, kadangi jis prieš koronaciją pasimirė, ko dėliai jojo įpėdinį, irgi Steponą, vadina dažnai antruoju Steponu. Urbonas VII išpopiežiavo 12 dienų (1590); Bonifacas VI — 15 d. (896); Marcelis II — 21 d. (1555); Damazas II. — 22 d. (1048); Leonas XI — 27 d. (1605); Adrionas V — 38 d. (1276); Inocentas IX — du mėn. (1591); Grigalius XIV — 10 mėn. (1590). Per vienerius metus (1590-1591) kits po kito popiežiavo trys popiežiai, būtent: Urbonas XII., Grigalius XIV. ir Inocentas IX. 107 popiežiai popiežiavo trumpiau 7 metų. 107 metų amžiaus buvo sulaukęs šv. Agatonas sicilietis (678-682), kurs išrinkta popiežiumi, jam einant 104 metus. 100 metų buvo sulaukęs Grigalius IX., popiežiavusis 14 metų (1227-1241). 93 metų yra miręs Paulius IV. (1559) ir Leonas XIII. (1903). Klemensas XI. pasimirė sulaukęs 92 metų (1700-1721). Daug popiežių gyveno daugiau 80 metų.

Kun. A. B.

PLATINKITE NAUDINGIAUSIĄ SAVAITRAŠTĮ:
KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS
 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel.: Canal 7790
 Kolegijos Rėmėjo mokeskis ir "Laivas" metams \$3.00
 Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
 Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

89 244.265